

Correu

c/del Riu, 6. 25007 Lleida

Fax: 973 246 031

@cercle@segre.com

www.segre.com

En aquesta secció només es publicaran les cartes que vagin acompanyades d'una completa identificació de l'autor (nom, adreça, DNI i telèfon, si fa al cas), tot i que, si es demana, és possible la firma sota pseudònim o inicials. SEGRE no tornarà els originals i si la seua extensió passa de 20 línies (1.200 caràcters), es reserva el dret de resumir-los.

8 de març, un gran dia per començar...

Sr. Director:

Arribat el 8 de març, data commemorativa del Dia Internacional de les Dones, és per a nosaltres el moment de fer reflexió de la feina feta fins ara.

Des que es va fundar Unió Democràtica de Catalunya l'any 1931, el nostre ideari ha donat lloc a tenir sempre la ferma voluntat i sensibilitat d'estar a l'altura de cada moment. És per aquest motiu, entre d'altres, que durant la transició democràtica del nostre país, un grup de dones del partit pren la iniciativa de fundar Unió de Dones, amb la voluntat de formar-se amb l'ideari de partit i donar respostes polítiques a les demandes i necessitats que, com a dones, es reivindicaven.

No hem deixat mai de posicionar-nos davant la defensa per l'equitat de gènere, en moments en què la societat ha demanat respostes contundents, però som sabedores que tots els esforços no són mai suficients, si no sumem en aquest compromís la igualtat d'oportunitats entre dones i homes, ja que, sense la persistència, esforç i voluntat de totes i de tots, la societat catalana no avançarà.

A Unió de Dones, la dona lleidatana hi ha estat present, n'ha format part, aquesta vegada amb Cristina Bosch, entre d'altres, que ha estat al si d'una

LA CARTA DEL DIA

Les dones que van fer la Rep. d'Irlanda

SR. DIRECTOR:

No fa gaire vaig viatjar a Dublín, Irlanda, on el proper 24 d'abril commemoraran el centenari de l'Easter Rising, la revolució que va contribuir a la proclamació de la República irlandesa. Mentre visitava la Biblioteca Nacional d'Irlanda, vaig poder visitar l'exposició amb motiu d'aquest centenari, on s'explicava la situació del país en aquell moment històric. Vaig poder conèixer els homes que van ajudar a proclamar la República i en van formar el primer govern. Però el que més em va sorprendre va ser conèixer les dones que van ajudar a construir-la, dones que, després, van ocupar càrrecs polítics rellevants en la nova República. Em va sorprendre gratament tro-

bar una part de l'exposició dedicada a elles, em va sorprendre molt saber que fa cent anys hi va haver moltes dones que van lluitar braç a braç amb els homes pels seus ideals i conviccions d'aconseguir un país millor i lliure. Cent anys després, el nostre país es troba en una situació molt semblant. Com llavors, hi ha moltes dones que treballen per aconseguir un país lliure, just i millor; treballen per la República catalana.

Només espero que, d'aquí a cent anys, quan commemorarem el centenari de la nostra República, hi hagi una exposició on es parli de les dones que van treballar, al costat dels homes, per fer-la possible. Felicitat Dia de la Dona, dones amb tots els drets!

ANNA AZAMAR I CAPDEVILA. Membre de l'EXECUTIVA D'ERC ALT PIRINEU-ARAN I DE LA COMARCA DEL P. SOBIRÀ

gran fita: el desplegament de la Llei 17/2015, de 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes, el preàmbul de la qual diu: "El dret fonamental de la igualtat de dones i homes constitueix un valor cabdal per a la democràcia i és una necessitat essencial en una societat democràtica moderna que vol eradicar el sistema patriarcal, androcèntric i sexista."

Les eines ja les tenim, ara el repte és evident. Però no n'hi ha prou amb tenir-les: necessitem transformacions i, en aquest moment, més que

mai, la societat ens demana que el compromís sigui doble, col·lectiu i personal, perquè es faci transversal en el dia a dia de cadascun de nosaltres. És l'única manera de fer camí i d'arribar a la nostra fita, una fita per a i de tots.

Us encoratgem, dones i homes, a continuar fent camí per tal d'aconseguir una societat catalana millor. Pel nostre país!

Avui és un gran dia per començar...

M. ROSA ASENSIO MONTSERRAT
PRESIDENTA D'UNIO DE DONES DE LLEIDA

Macedònia de transgènica

Sr. Director:

Novament hem tingut un gran desplegament de mitjans per fer publicitat del panis transgènica farcit de vitamines. Els inventors de transgènics ja fa molts anys que cerquen un èxit mèdic que justifiqui tota la seva investigació en transgènics filantropics (i en els filantropics, també). Però que aquest panis transgènica controli l'osteoporosi no és resultat que

sigui transgènica, i qualsevol dieta amb la seva proporció de bledes, pastanagues, espinacs, etc., hauria produït el mateix resultat. Fins i tot una dieta amb un panis convencional ric en carotens, com n'hi ha, ho hauria aconseguit. L'estrany és que, a l'experiment, els ratolins alimentats només amb panis convencional no es morissin d'avoriment, a més de tenir osteoporosi. La humanitat no va haver d'esperar l'Avcrem per poder menjar brou.

JOSERRA OLARIETA. ESTRET DE MIRE, PERÒ SENSE BIGUES ALS ULLS

Visca les dones treballadores

Sr. Director:

Ahir, dia 8 de març, se celebrà el Dia Internacional de la Dona Treballadora. Abans, la dona tenia molt poca representació en l'àmbit laboral, però avui la dona ocupa càrrecs i professions que anys enrere era impensable que pogués ocupar. També s'ocupa de la seva família, naturalment, amb l'ajut del marit, els pares, cançons, etc. A totes les dones que treballen, dins i fora de la llar, deu hures. Dona, lluita i no et cansis. Tan important és una dona com un home. Dona, ara és l'hora de lluitar amb força. Visquin totes les dones, valentes, lluitadores i treballadores.

MERCÉ MORA I CORDERROURE. LLEIDA

Envieu la vostra foto a cercle@segre.com. Podeu trobar una selecció de cartes més àmplia a www.segre.com

COL-LABORACIÓ

L'emergència social es cura amb consens polític

JOSEP GIRALT LLADANOSA

VICEPRESIDENT DE LA TAULA DEL TERCER SECTOR SOCIAL DE CATALUNYA

EL 2007 és l'any de referència en el qual s'inicia la gran regressió de l'economia al nostre país. Esclata en mil trossos la bombolla immobiliària i arrossega milers d'empreses. El sector bancari es declara en fallida tècnica i condiona el govern a socialitzar els seus errors empresarials i, per tant, a assimilar el seu deute.

Tots aquests anys de retallades a l'Estat del benestar han portat una part important de la societat catalana a una situació de clara emergència social. El resultat d'aquesta ventada de recessió econòmica és de 510.237 persones a l'atur. D'aquestes, 393.900 pateixen un atur de llarga durada i han d'afrontar desnonaments i desestructuració familiar. A Catalunya, 101.000 llars sobreviuen sense cap tipus d'ingrés a la unitat familiar i 683.700

persones no es poden permetre suportar el rigor hivernal amb la temperatura adequada a la llar. Tampoc cal oblidar l'elevat índex d'abandonament escolar del 20,9%, que suposa un dels més alts de tota la Unió Europea. Aquesta és la Catalunya real!

Davant d'aquesta situació, no podem oblidar que la pobresa a Catalunya ha augmentat en gairebé 15 punts percentuals durant aquesta recessió econòmica. Segons el segon informe sobre l'evolució de les desigualtats socials de CCOO de Catalunya, aquest augment percentual és molt superior al conjunt d'Espanya i la Unió Europea. Aquest escenari no ha fet res més que augmentar l'anomenada bretxa social. Els pobres són més pobres que el 2007, mentre que els rics són més rics en el mateix període.

Aquest gran tsunami ha posat cares a la crisi. És evident que els col·lectius amb més vulnerabilitat social han estat els que més han patit aquests efectes. És per això que la crisi té cara de dona, té una cara infantil, té cara de persona amb discapacitat i, sobretot, té cara de persona gran. Per tant, estem veient com la desigualtat social creixent ens allunya cada vegada més de les xifres dels països europeus. És cert que aquesta situació és produïda per un mal funcionament del mercat de treball, de les grans retallades en polítiques públiques adreçades a la cohesió social i d'una fiscalitat especialment dissenyada per afavorir els més rics. Davant d'aquest atzucac social en què ens trobem, necessitem urgentment una regeneració democràtica que ens porti a una nova forma de fer política, en la qual es consensuïn uns eixos centrals d'actuació social que prioritzin clarament l'atenció a les persones davant dels interessos dels mercats.

Fa gairebé 40 anys dels anomenats pactes de la Moncloa. En aquell moment, hi va haver la lucidesa suficient per entendre que la precarietat social que vivien les persones portava a prendre decisions, fermes i decidides, que no convertissin les necessitats socials en munició per a la batalla política. Aquesta estratègia d'actuació és molt comuna en països amb llargues tradicions democràtiques, com Suècia, Alemanya o Holanda. Malauradament, a casa nostra, és molt més difícil de trobar aquesta voluntat per entendre'ns.

Catalunya necessita que els seus representants polítics donin un exemple de maduresa. Ha arribat el moment dels consensos per atendre les persones.

Aquests consensos han d'abastar des de la regulació de les relacions laborals fins a l'establiment d'una política per a la gestió de les rendes. Els principals agents socials (sindicats i patronals) han de liderar obligatòriament aquesta tran-

sició vers estratègies consensuades. La societat els exigeix una resposta ràpida, valenta i clara a la situació de desarrelament polític que es viu en el país en aquests moments.

Penso que el consens per a la creació de polítiques socials és una condició necessària per aconseguir la plena eficàcia de l'estratègia.

La voluntarietat en l'acord i la unanimitat de tots els actors rellevants són la garantia per donar-nos un model social compatible amb la reducció de les desigualtats.

Si hem de posar els fonaments d'un nou país, començem per definir un mínim comú denominador en consideració a les persones que ens faci capaços de proposar un nou model de societat.

Desitjo que el Ple d'Emergència Social i Reactivació Econòmica que es farà al Parlament de Catalunya els dies 9 i 10 de març sigui el punt de partida per trobar aquest consens que porti el nostre país més a prop del model europeu.